

at jeg har egenlig ikke faaet mange Grunde for, at dette skulde være en saa umulig Løsning paa Sagen. Grunde som den, at man indenfor Postvæsenet har en stærk Kærlighed til det gamle Hus paa Købmagergade og ikke vil fra det, er jo noget, man ikke kan bøje sig for; der maa Grunde af ganske anderledes reel og praktisk Natur til. Men jeg vil, som sagt, haabe, at man kunde komme dertil, at man i alt Fald tog denne Sag op til nøje Overvejelse. Og kunde man midlertidig afhjælpe den Trang, der er til Udvidelse, ved, at man i denne ny Ejendom maaske lejede Lokaler enten til Telefonvæsenet eller til Postvæsenet — jeg nævner ikke Telegrafvæsenet, for der vil altid Kabelflytningen bringe betydelige Udgifter med sig, som saa maaske vilde medføre, at man føler sig stærkere bunden til denne Ejendom, men jeg nævner Telefonvæsenet og Postvæsenet —, og hvis man kunde hjælpe Sælgeren af Ejendommen og Haandværkerne derigenem, at man for en Tid kunde leje Lokaler der, medens man overvejede en endelig Ordning af Sagen, vilde det jo være meget naturligt at hjælpe de Mennesker paa denne Maade.

Jeg skal altsaa med disse Ord, som jeg har udtalt paa Udvalgsflertallets Vegne, henstille til det høje Tings Medlemmer at nedstemme Lovforslaget, at nægte det Overgang til tredje Behandling.

Johansen: Som det høje Ting jo har set af den Betænkning, der er afgiven af Udvalget, kan Mindretallet slet ikke slutte sig til det Forslag, som Flertallet har fremsat om at nægte denne Sag Overgang til 3die Behandling. Vi have jo talt ofte med hinanden om dette Spørgsmaal, og der er for saa vidt sagt alt, hvad der kan siges om Sagen, baade for og imod, og den ærede Ordfører begrundede nu ogsaa meget omstændeligt, hvorfor Flertallet ikke kunde gaa med til det Forslag, som den højtærede Minister her har stillet. Der er naturligvis nogle af de af ham anførte Grunde, som jeg kan finde, at den ærede Ordfører har Ret i. For det første talte han om den centrale Beliggenhed. Om denne Bygning nu er centralt beliggende, og hvorvidt den vilde blive det i Fremtiden, er et Spørgsmaal, man naturligvis kan strides om. Jeg giver ham Ret i, at Centrum forrykker sig gennem Tiderne, alt som Byen udvider sig enten til den ene eller anden Side. Men for Øjeblikket og i en ret lang Fremtid kan man dog sige, at den Plads, som her er valgt, er hen-

sigtsmæssig, og den er jo ogsaa erkendt af dem, der skulle bruge den, for at være god. — Prisbilligheden vil jeg ikke strides med den ærede Ordfører om; han mener ikke, og Flertallet mener ikke, at det er saa billigt, Mindretallet derimod formener, at det er en billig Maade at faa denne Sag ordnet paa, og det skal ogsaa nok vise sig, at naar vi skulle til at tage denne Sag op helt fra Grunden af, ville vi komme op til meget store Beløb for at kunne faa en saadan Bygning opført, som i nogen Maade vil være i Stand til at tilfredsstille de Krav, som Flertallet stiller. Og det er netop det, Mindretallet er noget betænkeligt ved. Netop i en Periode som denne, hvor der lægges saa overordentlig stærkt Beslag paa Statens Finanser, og hvor vi have saa store Byggeforetagender satte i Gang, kræves der stadig af Statskassen overordentlig store Midler. Vi ere derfor af den Formening, at det vilde være rigtigt at se at tage lidt Reb i Sejlene og især paa dette Omraade, hvor det viser sig at kunne gøres uden at være til nogen Skade.

Den egentlige Hovedindvending, som Flertallet har gjort, har jo været den, at Bygningen ikke var, hvad man kalder saa flot udstyret, at Staten kunde være tjent med den. Ja, det er jo af den Slags, man kan strides om i lange Tider uden at opnaa Enighed. Men for Mindretallet har det i Særdeleshed drejet sig om, at man kunde tilvejebringe Lokalteter, der tilfredsstille dem, der skulde arbejde deri. Vi mente derfor, at det var det, der først maatte forlanges. Og naar Bygningen ved Siden deraf var saaledes, at den kunde anerkendes af Statens bygningskyndige Folk for at være i en saadan Stand, at den kunde staa og være tilstrækkelig gennem lange Tider, saa maatte det være nok. Hvad det for det første kom an paa, var at faa Lokalteter, der vare tilfredsstillende for dem, der skulde arbejde i dem. Saa hørte jeg nok, at den ærede Ordfører sagde noget om, at der her ikke var Enighed indenfor Telegrafvæsenets Personale, idet der nu skulde være fremkommet nogle Bemærkninger et eller andet Sted i et Fagblad om, at det ikke forholdt sig saaledes, at der var saa stor Trang i Øjeblikket til mere Plads. Hvis saadan noget er fremkommet — jeg har ikke set det —, er det jo en ret stærk Beskyldning mod de ledende indenfor Telegrafvæsenet, der overfor os have fremsat Anmodning om at faa noget mere Plads, fordi Forholdene vare aldeles utilstrækkelige. Vi have jo